

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY

SZERKESZTOI SZÁLLÁS:

belső magyarutca 408 szám alatt.

Megjelen a lap hetenként négyszer u. m. Vasárnap, Kedden, Csütörtökön és Szombaton.
 Ara évnegyedre 3 ft o. é. Hirdetési ár: négyhasábas sorért először 7 kr, másodszor 6 kr, harmadszor 5 kr. o. é. minden hirdetés után 80 kr bélyegdíj. Előfizetés a hirdetés a kiadó-hivatalnál kasszálattik.

KIADÓ-HIVATAL:

Központ, STERN J. Könyvkereskedése.

Előfizetési felhívás!

Lapunk folyama új évnegyedbe menvén át, tisztelettel kértük fel t. olvasóinkat előfizetéseik megtételére.

Előfizetési ár évnegyedre 3 ft o. é.

„egy hóra 1 ft”

Az előfizetési pénzek bérmentve Stein János középütczei könyvkereskedésébe küldendők.

M. Váshely, oct. 9-kén 1861.

(D) Róma egy időben másfél századig nélkülözött a doctorokat, és egészséges volt, Ausztriát tizenkét év óta kormányozzák a doctorok, s halálos beteg lett. Valóban öröndetes volna már, ha a mire az „O. D. Post” kétségbeesve tekint, gróf Clam, s más hozzá hasonló nem doctor urak vennék kezök az állam ügyeit, hol már a jakobinismus és doemagogia sok minden eszközei és eszméi igénybe vétetnek a legalitás elnyomására, elnyomására a törvénynek, mely háromszázad óta biztosította az uralkodó ház trónját a magyar királyság fölött, melynek és alkotmányával, szent jogaival most oly politikai játékok üzetik, melytől talán végeredményeind a történelem geniusa el fog borzadni.

Ha mi bizalommal viseltettünk a királyi főség ígéreteihez, ha mi hittük, hogy a kezdeményezés némi határozatlansága csak arra való, hogy az állam-kérdés csöndes diplomatikai fejlődése alatt rés engedtessek a sokféle követelések összeegyeztetésére; ki hozhatja kétségbe, hogy csak azon reményeknek adunk táplálékot, melyeket más nemzetek hasonló átmeneti helyzetbeni magatartása is igazolt? a mire kiváló példákat láthatunk az angol történelemben, hol a törvény fegyvereivel csöndes ellentállás mondhatni államtudományává vált!

Ki gondolta, hogy az uralkodó magasztos elhatározása mögé képmutatólag fognak azon rendszer emberei bújni, kik Bach egyesítési elméletében teljesen osztoznak? Ki gondolta, hogy más országok doctorai vetnek égető pokolkövet egészséges testünkre min, ha sebek vannak is, csak töltik ejtettek, ki gondolta, hogy midőn királyságunk alkotmányának helyreállítása ígértetik egyszersmind ki lesz játszva azon alaptörvény, mely halállal bünteti azon tanácsosokat, kik a királynak törvényeinkkel ellenkező tanácsot adnak? Ki gondolta, hogy felelős miniszteriumunk vagy legalább is cancellariának hatáskörét, a magyar királyságtól egészen külön vált tényezőkből, s különböző historiai szükségességből, s csak is e század elején alakult ausztriai császárság miniszteriuma fogja dominálni, a ki az udvartól haza kergeti a magyar királyság mindazon fiait, a kik merészkednek ő felségének, a kit koronánk joga illet, koronánk sérthetetlen törvénye szerint adni tanácsot? a mint haza kergették b. Vayt és b. Keményt?

Nagy máj és birka-türemel kell nekünk elnyelésére azon megsemmisítésünkre irányzott politikai stratégiának, melyek e szerencsétlen királyság fölött üzetnek, és ha türemelünk pohara ki nem ürül ennek okát csak is a mi és dynasticus érzésünk, maradványaiba kell keresnünk, mert ne állana ma fenn a Habsburg-lothringeni ház, melynek atyáink, és mi, törvényeink hű megtartásának föltétele mellett annyszor esküvénk hűségét, kérdésen kívül kapna a magyar nemzet erőt, és módot arra, hogy kérdőre vonja mindazokat, a kik e nemzet szentesített, sőt több versen európai nagy hatalmak által garantizott alkotmányának eltiprására törekcszenek.

Vajjon eszélyesség-e fölrasztani egy akkora nemzetben, mely egykor Európa legtündöklőbb királyságát alkotta, s mely az óta csak emelkedett népszámban, értelmiségben a nélkül, hogy legkevésbé is csökkent volna harci bátorsága, vajjon kérdjük eszélyesség-e ily nemzetben felriasztani a végeleskeredés demonait?

Mennyi történt már is pár hét alatt? országgyűlésünk eredménytelenül szétüzetett, vármegyeinknek bizottmányokká devalvál képviselői is szétker-

gettetnek, az alkotmányos fisztek rendre lemondani, s megyciket fél-anarchiába hagyni kénytelenítettnek, az ország képviselői ereje és tartományi részekre szétszaggattatik, hogy ürrég lehessen arra, hogy ellenkező érzelmi népeket a sötét reactio összezsússz-hasson, nem rettenve vissza attól, hogy e válságos kísérletek háta mögött oly polgárháboru lappanghat, mely mellett a druzok és maroniták vérontása, vagy a nápolyi rabló kalandok csak gyermek-játékká válnak!

1849-től fogva 1861-ig tizenegy év sürített az akkor sötét vért, s nevelte az epéket. Vajjon meg-gondolják-e, kik felforgatják salakostól együtt a népeket; hogy egy felidézhető válság tiszteres s százszoros alakban idézheti vissza mindazt, melynek emlékeit is minden józan ember oly örömet temetné a feledékenységtengerébe!

Vissza kell állítani a törvényt, úgy a mint az törvénynyé vált, s ha van a törvényben igaztalan, helyre kell hozni azt rendes útján, s azon törvényt, s a törvényhozás rendes eszközeit helyre kell állítani ha kell fegyverrel is, mert a törvényt mellett köszörült fegyver dicső fegyver, de a törvényt ki-játszani akaró szabadelvű színezet, hamis máz, mely nem hoz dicsőséget, s nem eredményez polgári szabadságot.

Semmi politikai programnak sincsen joga arra, hogy egy királyságot törvényes uralkodójától, s egy uralkodót választó néptől elidegenítsen, s így az álladalmat rablánczai közé, vagy a forradalom vértengerébe merítse. A kik a hatalom élére állanak egy évtized alatt az egész álladalmat tönkre juttatott fixa ideáért föl nem áldozhatják másoknak és törvényeknek, s nem fixa ideakon alapult jogait. És ha ez égre kiáltó igazságtalanság mehet is egy ideig, de az emberiség erkölcsi érzése zúdul föl végre is ellene a bekövetkezhethet előre meg nem gondolása által.

A magyar királyság hű társa akar maradni az osztrák császárságnak, szüksége, fölötte nagy szüksége van mind a kettőnek egymásra, s viszonyát fenntartaná még akkor is, ha e viszonyt fenntartani a practica sanctionál fogva köteles nem is volna; a magyar királyság jól belátja azon nagy pénzavart és sok részbeni rothadást, melyet a közös birodalman tizenkét év alatt a doctor urak tapintatlan curája idézett elé; s nincs kétség benne, hogy e nagy sebek begyógyítására sietni fog a többi népekkel együtt; de hogy ez megtörténhessék helyre kell egészen állítani a magyar királyságot. Ez ország osztozni fog Ausztria jó és balsorsában, de hogy azt tehesse, akarattal kell birnia, akarattal pedig nem bir az, a ki nem bir önállással. A magyar királyság önállása évezredes jog, e jog ellen nincs felette senkinek gyámsági hatalma. Midőn mi hazánkat visszaállítva látjuk, midőn szent jogainkba visszahelyeztettünk, és akkor hűtelenek lennénk a practica sanctio által magunkra vállalt köteleességekhez, csak akkor volna joga az ausztriai császárság minisztereinek elkövetni minden becsületes és szigorú módot arra, hogy köteleességeinkhez visszatérítsen. Addig ügyeinkbe avatkozni semmi joga sincs.

A „Kronstädter Ztg.” a helyszéről.

Ha a szabadelvű férfiak hazánkban, s főleg a százsz nemzet kebelében, melynek Ausztriához történelmi hűségét senki sem vonhatja kétségbe, a jelen helyzetet napról napra nyomasztóbbnak találják; s ha a százszok sem kiáltanak be a februáriusi alkotmány barátai örömjongatásába, kik e nép történetét ismerik, igen megfoghatónak találándják. Az egyik szélsőségből mába kapkodás, mely Bécsben jelenleg napi renden van, minket, kik sok századon át fenállott, koronás fejdelmek hosszú sora által sentesített alkotmányunkra visszapiantunk, nem lelkesíthet. Nem lelkesíthet, mivel alkotmányunk elerőszakolása által elvonatik a talaj lábaink alól, s ekkép népünknek tönkre kell menni.

Mi nem akarunk államot az államban, mint közelebből vélte egy hang a Cíbin mellett, de urak akarunk maradni saját hazánkban; itt senki se vezényeljen bennünket; háztartásunkat egyedül magunk akarjuk vezetni, mint egy szabad néphez illik, melynek a gyámság istenostora. Mi azt hisszük, hogy jogunk van ezt követelhetni, mivel ez atyáink verejtéke- és vérevel szerzett tulajdonunk, melyet soha el nem játszodtunk.

Mi nem akarunk a magosabb állampolitikába avatkozni; mi alkalmazzuk magunkat minden okszerű kívánalmakhoz, melyek egy alkotmányos polgárhoz intézhetők; ámde nem vágyunk soha többé oly napokat látni, mint mikor akármelyik kerületi hivatalnok, ha rossz kedélyében volt, tanácsainkat és közönségeinket, ha egy ilyen kis kényur mindenható akarata ellen észrevételeket mertek tenni, mint valami kutyakölyköket lefordította s oly szavakkal illette, melyek egy szabad emberre vérlázító. Mi közönségi ügyeink felett egyedül akarunk sáfárkodni, s nem függeni egy pasa szeszélyeitől, kire nézve kéjzért egy ukáz szerkesztése.

Báró Bach népek és nemzetek letiprot jogai felett emelte fel az ő, csupán a korlátlan uralom érdekeinek kedvező rendszere légvárát; de a melynek éppen saját tarthatlansága miatt össze kellett omlani. Ma egy alkotmányos rendszer van napi renden; de ezen rendszer álcázat hord, mely vakít, s a mint látszik, az előbbi építést czelja tovább folytatni. A mai rendszer előttünk szerfelett türelmetlennek látszik, mivel biztosított nemzeti jogokat tipor le s csak egyes kormányférfiak álomképeinek szolgálat.

Egy évezredes alkotmány lerombolása, a törvényesség megsemmisítése oly dolgok, melyek birodalmat és népeket örvénybe süllyeszthetnek, még pedig annál könnyebben, mert a gyűnyag keleten, nyugaton, délen és északon, oly magasra fel van halmazódva, hogy csak egy szikra kell s az egész világ lángba borul.

Tekintsünk kissé minmagunkra. Ránk is döntő pillanatok közelednek; ránk nézve is itni fog a megpróbáltatás órája, midőn ki fog tűnni, hogy valjon az annyi század és érdek-közösség köteleivel egybefűzött nemzetek, megfogva bár, de törve nem, élnek-e még, méltók-e nemzeti életre, vagy megfélekezve a jövőről és a csatákról, melyeket őseik annyi véres ütközetben a hazáért, jogért, szabadságért és alkotmányért egyesülve diadalmason vívtak, elég elfajultak lesznek, nemzeti halálösletüket sajátkezüleg aláírni?

Az absolutismus jelszava: divide et impera; és ki tagadhatná, hogy e jelszóra mostanság nagy súlyt fektetnek? De az ily kísérletek a népeket és nemzeteket öntudatra kell hozni, hogy a belátással biróknak egybe kell seregelnük, hogy eltávolítsanak a néptől minden rosszat, s pedig annyiával inkább, mert a miveletlen nyers tömeg nagyon is kész, a rajongónak eszközül szolgálni.

A közelebből megnyitandó országgyűlésre a népképviselők választását tárgyzó szabályok olyanok, hogy magyart és székelyt s még sokkal inkább a százszokat figyelmesekké kell hogy tegyék jövőjük iránt. Eppen úgy, mint a magyarok és székelyek, a százszok is sok évszázadon keresztül virágzóan fenntartották jogait a törvényesség korlátain belül; a gondviselés által egy oly állomásra voltak helyezve, hogy a kereszténység és polgárisodás védőbástyáit ottalmozak, a mivelődest folytonosan ápolják és terjesztik. Nem szabad engedniük, hogy jogaik és törvényeik eddigi fenállásuknak falapja kibúzsassanak lábuk alól. Meg kell ragadniok a törvény paizsát és ott kopogtatniok, a hol meg akarják őket hallgatni. Az uralkodó, a ki népének hűségét oly nagyra becsüli, bizonyára nem akarja, hogy ez a nép a megsemmisülésnek áldoztassék fel. Pedig ha elveszik alkotmányát, a népek vegyületében meg kell semmisülnie!

Az 1848-dik évben kimondatott a haza minden lakosaira nézve, vallás és nemzetségtől különbsége nélkül, a törvény előtti egyenlőség s mindnyájuknak egyenjogúsága. Ezek szép vívmányok voltak, de fájdalom csak igen rövid tartamuk s a szabadság csak hamar sirját lel; még idő sem volt rá, hogy mindent rendesen életbe léptessenek. Végre tizenkét év múlva egy sugár hatott le a trón magaslatáról; minden régi jog újból helyreállított s az 1848-ig jogtalan népek a kiváltságoltakéval egyenlő jogok ígértettek.

Vajha mindnyáján méltók lennének jogaikra s ne hallgatnának, saját kárukra, az absolutismus törekvéseire; hanem mint szabadságra érdemesek járnának el helyes tapintattal jövőjük megalapításában s ne kapkodnának csalékony álomképek után; hogy a korábbi jogosultak örömmel nyujtsák nekik jobbjaikat s ők élvezhezzeék az alkotmányos szabadság édes ízű gyümölcsseit.

Külföldi lapok a magyarügyről.

A „Nord” szerint az osztrák birodalom e pillanatban különös látványul szolgál. A kormánygépezet, mely szétbomlással fenyegetőzik, még működik ugyan, de a legkülönösebb eszközöknél fogva; most előre majd hátra tolatva, tulajdonképpen mozdulatlan marad ugyanazon helyen. A kormány, kifogyva a kisegítő eszközökből, közel áll ahoz, hogy karddal oldja meg a magyarországi bonyodalmakat, s jelenleg e roppant ország egy része valósággal kormány, törvények, törvényszékek: törvényes hivatalnokok nélkül van, a bureaucratiai önkénynek és katonai uralomnak van átszolgálatva: a bécsi udvar ultima ratiojának. Horvátország látni fogja, hogy országgyűlése — feleletlenül túlmérész feliratára, — fel fog oszlatatni, s nemzeti kormány királyi biztosok által pótoltatni. Az erdélyi országgyűlésnek, mely még meg sem született, nem lesz jobb sorsa. A déli tartományok nagyon fel vannak igaztva, a törökországi mozgalmak által. A miniszterium beszél, cselekszik ezen roppant zavarban, mintha minden a legjobban folyna ezen példány-monarchiában; Scherling ur alaptörvényeken dolgozik, melyek megvitatása csendes időt és rendes állapotot

Ujabb. A „P. Ll.“ becsi levelezője szerint a folyó határozottabb meggyőződés arról, hogy az erdélyi országgyűlés november 4-én nem fog összeülni, olyan szerű benyomást gyakorol a centralista urakra, mely a másnak ázott veremről példabeszédre emlékeztet. A miniserialis szabadelvű urak csak most veszik észre, mily hatalmas szert rejtenek magukba a magyar korona országainak régi törvényei az önkényes uralom akadályozására; s kételkedve teszik maguknak a kérdést, vajjon ki fogják-e épen állani az ezen akadályokkal versenyest? Azon elméletnek, hogy Erdély nélkül a szélesebb birodalmi tanács alkotmányellenes, legelső áldását Plenar ur aratja, mert ha nincs szélesebb birodalmi tanács, nincs költségvetés előterjesztése, s ekép hiányzik a varázsszavó, mely a hitel új arany aknáit elnyissa. Valóban ha nem tudnók, hogy ezen elmélet a birodalmi ta-

nács jobb oldalától és nem a miniszteri unionistáktól származott, azt kellene hinnünk, a reichsrath lehetlenítésére volt kigondolva.

— A horvát országgyűlés folyó hó 10-én, ö Fel-ségének a felirat átnyújtásakor adott válasza következtében, elnapolta magát november 1-ig.

— A krakkói „Czas“ szerint Varsóban az a hír van elterjedve, hogy Szt. Pétervárt zavarok ütöttek ki, minnek hihetőségét azon körülmény emeli, hogy három nap óta sem levél sem sürgöny nem érkezett Pétervárról Varsóba. Azt is beszélik, hogy a forradalmi párt a czár teli palotáját estrom alá vette, s Moszkaut fővárossá, Pétervárt pedig szabadkikötővé követeli tétetni. A czár még nem tért vissza déli körútjából. A lapok kétségüket nyilvánítják e hírek valósága felől.

Gabonaár Kolozsvárt october 10-én 1861.

(Bécsi mérője osztrák értékben.)

Tisztbúza 5 frt 20 kr. Elegybúza 4 frt 10 kr. Rozs 3 frt 20 kr. Árpa 1 frt 80 kr. Zab 1 frt 30 kr. Török-búza 3 frt 60 kr. Pityóka 1 frt 60 kr. Marhabús 16 kr.

Távirati tudósítás a bécsi börzéről

October 12-ikén: Nemzeti kölesön 80.40. 5% Metalliques 66.90. Bank-részvény 749.—. Hitel-részvény 183.—. Váltó Londonra 137.75. Ezüst 136.90. Arany 6.55.

October 10-dikén: Urbéri kárpótlási kötvény: Magyar-országi 68.—. Erdélyi 65.—.

T. és felelős szerkesztő DOZSA DÁNIEL.

H I R D E T É S E K.

HIVATALOS.

(325)
Sz. 4129

(1—3)

Hirdetmény.

Észrevételt, hogy a levelek bérmentésére néha oly levéljegyek használtak, melyekről a fehér karima köröskörül oly módon vágatott le, hogy csak a színes kerek szeletke látható. Minthogy az ily formán megcsontított levéljegyek érvényeseknek nem tekintethetnek, a magas cs. k. pénzügyi ministeriumnak folyó év szeptember 2-áról 368310-2499 sz. alatt kelt rendelkezése alapján oda utasítottak a posta hivatalok, miszerint azon leveleket, melyeken efféle levéljegyek egyedül vagy más érvényes levéljegyek mellett előfordulnak, az illető levéldíjjal vagy annak pótlékával terheljék meg.

Erre a levelező közönség ezennel figyelmeztetik.
Az erdélyi cs. k. posta igazgatóságtól
N-Szeben, szeptember 26-án 1861.

(321)
Sz. 3933 1861.

(2—3)

Hirdetmény.

A cs. kir. pénzügyi kerületi igazgatóságtól közhírré tétetik, hogy a fogyasztási adó felvételi joga a bor- és must-fogyasztásról nemes Thorda várossában az 1862-dik katonai évre a többlet ígérőnek bérbe fog adatni.

Az e czélból árverés folyó év és hó 21-én délelőtt 10 órakor fog a fenirt cs. kir. pénzügyi kerületi igazgatóságnál Kolozsvárt megtartatni, melyre a 10 % bánatpénzzel ellátott bérleti kívánók ezennel meghívatnak.

Az összes kikiáltási ár 1688 frt 40 kr. o. b. állapított meg.
A feltételek minden erdélyországi pénzügyi kerületi igazgatóságoknál, úgy szintén ezen hivataloknál Szatmáron és Nagy-Váradon megtekinthetők.

A cs. kir. pénzügyi igazgatóságtól Kolozsvárt, october 7-én 1861.

(322)
Nro 8047 1861.

(2—3)

Hirdetmény.

A cs. kir. kerületi pénzügyi igazgatóságtól Kolozsvárt közhírré tétetik, hogy a fogyasztási adó felvételi joga a bor, must és hus fogyasztásról a következő környékekben u. m: Sz. Somlyón, Tasnádon és Krémern az 1862 ik évre a többlet ígérőnek bérbe fog adatni.

Az e czélból árverés folyó év és hó 22-én délelőtt 10 órakor fog a fenirt cs. kir. kerületi pénzügyi igazgatóságnál megtartatni, melyre a 10% bánatpénzzel ellátott bérleti kívánók ezennel meghívatnak.

A kikiáltási ár léssen:

Sz.-Somlyóért:	3150 frt.
Tasnáért	2520 frt.
Kémért	396 frt.

Az árverés minden községre külön történik.

A feltételek minden Erdélyországi pénzügyi kerületi igazgatóságoknál, ugy szintén ezen hivataloknál Szatmáron, Debreczenben és Nagy-Váradon megtekinthetők.

A cs. kir. kerületi pénzügyi igazgatóságtól Kolozsvárt, october 9-én 1861.

NEM HIVATALOS.

(192)

13/10 1861.

(6—12)

Beküldetett.

„A mi érdemteljes polgártársunk, fogorvos Popp úr Bécsben, az ő anatherin-szájvizének általános és akadálytalan üzletére az Éjszak Amerika összes szabad államaiban éppen most szabadalmat nyert. Ezen elesmert jeles szájviz fáradhatlanul előre törekvő feltalálójának öszintén szerencsét kívánunk ezen cikknek az Oceanon tuli nagyszerűen kiterjedő kelendőségéhez, melyet Europa egész területén a jelenlegi pillanatban csakugyan legnépszerűbb fogszépitési szernek nevezhetni, és megvagyunk győződve, hogy ezen a legelsőbb orvosi tekintélyek által ajánlott és ezerelekeppen megpróbált készítménye az Oceanon tuli hölgyek öltözé-asztalain is nem sokára éppen oly szilárdan lesz meghonosodva mint az ő világban, hol az már régóta felsőbbek és alsóbbaknál méltán a legnagyobb kedveltségnek örvend. Az oly gyógy-és illatszerek cikkekre Éjszak-Amerikában, mint tudva van, a külföldiek csak a legkritikább és különös tekintetre méltó esetekben, s az illető egészen ügyi hatóságok részéről történt szoros megvizsgálás után nyerhetnek kiv. Ítságot; de szerencsére nincsen ott többé oly tudori collegium, mely elég szűkkeblű és pedáns lenne arra, hogy a már szabad üzletre bocsátott szépitési szerek közhirdetése modorába bele elegyednék és a készítőnek saját hirdetése fogalmazását önbatalmulag előbe szabná.“

E valódi ANATHERIN-SZÁJVIZ kapható:

Kolozsvárt: Wolff J. és Kudy J. gyógyszer. Tordán: Wolff G. gyógyszer. Szebenben: Zóhrer és Müller, Steiner gyógyszerész. Brassóban: Fabick János fia és G. János fia. Károly-Fehérvárt: Sander gyógyszer., Rusz, Wagner könyvtár. Segesvárt: Misselbacher J. M. Beszterczen: Dietrich és Fleischer. Dézsen: Kremer S. Déván: Büchler A. Nagy-Váradon: Janky J. Huzzela. Fogarason: Nehrner. M.-Vásárhelyen: Büchler D. és Fogarasi. Balásfalván: Kovrig T. Szászvároson: Leonhardt J., és Wotsch gyógyszerész urak. Szász-Régenben: Traugott és Wachner. Zilahon: Ifj. Ábrahám Gábor. Debreczenben: Bezler gyógyszer., Saltzman, és Czanak J. urak.

Ára egy üvegnek 1 ft. 40 kr. osztrák értékben.

(320)

ELADÓ HÁZ.

(3—3)

Külső monostorutezában a 153. számú ház szabad kézből eladó. Értekezhetni helyt a tulajdonossal.

STEIN JÁNOS

Könyvtárusnál Kolozsvárt kapható:

Erdély története 1848--49-ben.

Irta Kővári László. Ára 2 frt.

ORBÁN BALÁZS

Utazás keleten,

6 kötet. Ára 6 forint osztrák értékben.

Uti emlékezetek Amerikából.

Irta Rosti Pál. 2 színezett képpel, 13 kömetiszvénnyel, 2 aczéla metszett tájképpel és 25 fametszvénnyel.

1 kötet. Ára füzve 20 frt, díszkötésben 24 frt o. ért.

Oesterreich und Ungarn

von Franz Schuselka. Ára 50 kr.

II-dik Rákóczy Ferencz

és nevezetesebb kortársainak némely kiadatlan eredeti leveleik

Ára 1 ujfórint.

Történelmi és irodalmi berek.

Kiadja Toldi Ferencz.

II. Történelmi és irodalmi kalászatok gr. Kemény Józseftől.

Ára 1 frt 60 kr.

Országgyűlési arczképcsarnok

(Képviselőházi szónokok) 18 arczkép egy iven.

Ára fehér papíron 2 frt. Chinai papíron 3 frt osztrák ért.

Hangok a multból.

A magyar nemzet nagy napjainak emlékeül kiadta két magyar honf.

Ára 3 frt o. é.

Protestáns képes naptár

1862-dik közönséges évre. Ára 50 kr.

Bolond Miska naptára.

Ára 80 kr.

Lidércz naptár,

rém-történetek, lélek-jelenések, bün-esetek. csodálatos tünények, tündér-regék, vadász- és úti-kalandok, Ára 60 kr.

István bácsi naptára.

Ára 50 kr.

Emich G. Nagy képes naptára 1862-re.

Ára 1 frt 20 kr.

Magyar nép naptára.

Ára 25 kr.